

Linnea Klang

Kap. 9: Elster, "The Market and the Forum."

Först tänker jag beskriva lite översiktligt vad artikeln handlar om och diskutera det för att kolla så jag inte har missförstått något.

Sen vill jag diskutera om man kan lösa problemen med privatinstrumentell demokrati, för det första om man det finns någon möjlighet att konstruera ett system, där man kan välja att ens röst ska gå till ett visst alternativ om situationen runt omkring och vad andra väljer blir på ett visst sätt och att den går till ett annat alternativ om omständigheterna blir annorlunda.

Sen vill jag diskutera om man skulle kunna utforma någon typ av kriterier för vilken typ av förslag som är okej att rösta på och om man kan avgöra om förslaget uppfyller de kriterierna utan att gå igenom en argumenterande process.

Jakob Ridderhaage

Kap. 14: Barry, "Chance, Choice and Justice."

Enligt Barrys teori är det tillräckligt för att ett val ska vara fritt att agenten identifierar sig med den preferens som ligger bakom valet, men spelar det ingen roll *hur* det kommer sig att agenten identifierar sig med denna preferens?

△ "Wolf of Wallstreet syndromet"

Jag håller med om att vi faktiskt inte väljer de preferenser vi har. Dock finns det oerhört många olika sätt som formar våra preferenser och jag är inte helt säker på att Barry helt kan förkasta relevansen i hur denna utformning kommer till.

- Jag skulle vilja hävda att människor har tendens att använda människors preferenser som medel till sina egna mål. Som exempel tänkte jag använda mig av en poäng som görs gällande i filmen "The Wolf of Wallstreet", där Jordan Belfort (chef), hela tiden uppmuntrar sina anställda till en väldigt lyxig livsstil. Anledningen till att han gör detta är då för att han vet att deras preferenser efter lyxvaror kommer öka och för att upprätthålla sina lyxiga livsstilar måste de tjäna in mer och mer pengar till Belforts företag.

-Poängen är att trots att de efterhand fortfarande identifierar sig med dessa preferenser, så är det en manipulation som är orsaken när en eventuell välfärdsskillnad uppstår. Kan inte detta anses vara "bortom agentens kontroll"?

△ Låt oss säga att en agent ställs inför tre valmöjligheter:

1. En prenumeration av en fysisk dagstidning för 100kr/mån
2. En prenumeration av internetupplagan för 80kr/mån
3. En prenumeration av fysisk + internetupplagan för 150kr/mån

- Empiriska undersökningar har visat att, trots att agenten inte har för avsikt att någonsin använda sig av t.ex. internetupplagan, så väljer ändå de flesta det tredje alternativet i tron om att det är det rationella valet.

Poängen här är helt enkelt att preferensen i detta exempel är att göra ett så rationellt val som möjligt vid en given uppsättning alternativmängd. Agenten kan kanske identifiera sig med denna preferens, men är det inte den skapta alternativmängden som är anledningen till att agenten identifierar sig med den? Är detta ett problem?

Ante Fahlgren

Kap 19: Dworkin, "Taking Rights Seriously"

Det jag tänkt ta upp på seminariet:

Två typer av rätt

Rättighet i en stark mening och i en svag mening

Anspråksrätt

Staten, ta rätten på allvar

Frågor om civil olydnad

Konservativ och liberala argument

Rättigheter och dess innebörd

Jakob Sanfridsson

Kap. 24: Berlin, "Two Concepts of Liberty"

Jag ämnar att redogöra för Berlins två distinktioner av politisk frihet och vad följderna blir om man ger för mycket utrymme för den ena över den andra. Berlin riktar främst kritik mot positiv frihet men kommer slutligen fram till att båda är viktiga och att detta går att motivera med argument för den negativa friheten.

Om PF:

Berlins sätt att gestalta positiv frihet leder till en diskussion om det rationella sättet att styra över sig själv som sin egen härskare. Att vara rationell kontrasteras med det irrationella begäret av impulser och "lägre lustar". Detta leder till att någon som är rationell eller anser sig vara det(Person A) skulle kunna tvinga andra människor(B), som inte är rationella i den meningen, att följa hans normer eftersom det är vad de skulle vilja om de bara var rationella nog.

"Enough manipulation with the definition of a man, and freedom can be made to mean whatever the manipulator wishes". (s374k2)

Svårt att objektivt ge ett svar på vad som är rationellt och inte?

Retreat to the inner Citadel:

Jag anser att det är en frihetsinskränkning även om man vill eller inte vill göra X och inte kan det pga yttre hinder. Frihet skulle på detta sätt vara i likhet med döden (Schopenhauer). (s.377k1). Berlin verkar tycka det samma. Han skiljer på att "känna sig fri" och faktiskt politisk frihet.

Om varför båda koncepten är viktiga:

I det sista kapitlet i texten framkommer det varför Berlin anser att båda koncepten måste få utrymme. Berlin hävdar att individuell frihet inte är den allra främsta kvaliteten för ett samhälle.

Frihet kan inte vara obegränsad eftersom den måste vägas mot många andra värdefulla egenskaper som ett samhälle behöver. Det är mer humant att inse att människor har olika mål med sina liv och detta är mer förenligt med NF än med PF enligt Berlin.

"It may be that the ideal of freedom to choose ends without claiming eternal validity for them , and the pluralism of values connected with this is only the late fruit of our declining capitalist civilization: an ideal which remotes ages and primitive societies have not recognized."

PF är nödvändig i den utsträckning att vi lär våra barn att inte döda varandra och att anamma vissa moraliska normer och att utbilda sig t.ex. Detta är nödvändigtvis något vi vet bättre än dom och kan ”påtvunga” barn att lära sig. Och detta har i sin tur motiverats med en civilisation eller stats syn på vad som är rätt och fel eller hur en människa bör leva hens liv.

Men var sätter man egentligen gränserna för hur mycket inflytande NF eller PF ska få?

Båda är viktiga och går inte att förena utan att man kompromissar.

Jag hoppas att detta var förståeligt och kan hjälpa er att komma med konstruktiv kritik till min kommande diskussion om texten.

Lycka till alla ni som tänker dyka upp på Måndag!

Tina-Maria Nyqvist

Kap. 35: Arneson, "Egalitarianism and the undeserving poor"

Arneson vill med artikeln bemöta en kritik mot egalitarismen. Kritiken består både i att det är orättvist att ge ekonomiskt stöd åt fattiga som inte förtjänar det och att det får dåliga konsekvenser.

Ett av argumenten i kritiken mot egalitarismen går ut på att det skulle finnas någon sorts medborgerlig skyldighet att vara självförsörjande om man kan (är en "able-bodied" person) och att en person inte förtjänar samhällets stöd om denne inte uppfyller den skyldigheten.

(men vad är det för stöd man

Arneson tänker sig att man kan tolka denna skyldighet på två sätt:

1. Som en skyldighet att leva på betalt arbete eller aktivt egenföretagande.
2. Som en skyldighet att inte belasta samhället genom att tigga eller likn.

(förstår egentligen inte helt varför han gör denna distinktion)

Nr 1. Tycker A är tveksam och tar som exempel en person inte arbetar och får pengar varje månad av sin ekonomiskt oberoende farmor. Om man spontant inte tycker att den här personen bryter mot någon skyldighet att vara självförsörjande så visar det att en sådan princip är oanvändbar. Fast jag kan ju tycka att det är omoraliskt både av den här personen och av farmorn om nu barnbarnet kunde tjäna egna pengar så skulle hennes förmögenhet kunna hjälpa en massa andra behövande människor. (konstnär, volontärarbetar)

Nr. 2 ägnar sig A lite mer åt och presenterar ett möjligt argument för att man skulle ha en skyldighet att inte belasta samhället. Nämligen att en person som gör det, gör orätt mot eller skadar de skattebetalare som arbetar och betalar för att skydds nätet ska finnas. Sedan följer A upp med tanken att någon som väljer arbetslöshet kan vara en person som har riktigt usla alternativ på arbetsmarknaden (där staten har misslyckats med (sin skyldighet?) att tillhandahålla eller förbättra dennes alternativ) och därför agerar klokt och i sitt egenintresse genom att välja detta. Här antar jag att A anser att personen i det här fallet är "deserving" i kraft av att ha agerat i sitt egenintresse (?). Så att det faktum att en person som genom att agera klokt och i sitt egenintresse väljer arbetslöshet inte så att säga tar bort statens skyldighet att stötta denne. Men talar man inte, när man talar om förtänksamt egenintresse (prudence) som förtjänstbas, i allmänhet om att man ska ha agerat med förtänksamt egenintresse innan man hamnat i en situation där man är i behov av hjälp och i kraft av det förtjäna stöd?

Här antyder A att staten har en skyldighet att tillhandahålla alternativ som är bättre än stöd-från-staten-alternativet.

Vidare skriver A att om alla arbetsföra människor befinner sig inom ramen för vad det innebär att ha det gott ställt, så kan man mycket väl tänka sig att dessa har en skyldighet gentemot de som har det dåligt ställt, alltså de som inte kan arbeta. Om man då inte arbetar trots att man kan så gör man sig skyldig till grovt brott mot skyldigheten att hjälpa dessa. Men om vissa arbetsföra människor står inför riktigt dåliga alternativ i livet och om arbetsmarknadens alternativ är sämre än stöd-från-staten-alternativet, varför ska man då kräva att de stannar på arbetsmarknaden? Vilken skyldighet mot de som har det gott ställt är det de bryter mot då? (Men har man inte fortfarande en skyldighet att hjälpa de som inte kan arbeta? Det är tydligt att de hinder som kan uppstå för att arbeta behöver diskuteras. Det finns fler grupper än "the able-bodied" och "the-non-able-bodied" att ta hänsyn till och det verkar nödvändigt att reda ut det om man vill prata om vilka individer som har vilka skyldigheter gentemot vilka)

Ok, så frågan som är aktuell för uppgiften är:

Om staten brustit i sina skyldigheter mot den fattige, innebär det då att den fattiga saknar en skyldighet att vara självförsörjande?

Ja, alltså om statens skyldighet i fråga är att hjälpa de i en utsatt situation att uppfylla sin skyldighet att vara självförsörjande (då utgår en ju från att en fattig har en skyldighet att vara det) genom att erbjuda alternativ till stöd från staten i form av jobb eller utbildning (som dessutom, om jag tolkar A rätt, ska vara mer attraktiva än stöd-från-staten-alternativet) så kan man ju resonera så att det verkar rimligt att om ett samhälle fastställer en medborgerlig skyldighet att vara självförsörjande så bör staten erbjuda relevanta verktyg för att uppfylla denna, så som arbetsförmedling, utbildning, vägledning, förebilder osv. Om man jämför med skolplikten t.ex.: I Sverige råder skolplikt. Det innebär att staten ska se till att det finns skolor och platser åt alla som har skolplikt (och rättvist vore ju om alla skolor var lika bra). Om staten misslyckas med detta så att några blir utan plats så verkar det ju lite skumt att äga att de brutit mot en skyldighet??

Om staten har den här skyldigheten att hjälpa en medborgare att uppfylla sin skyldighet att vara självförsörjande så är det ju inte fråga om att medborgaren inte har någon skyldighet utan att hen har det, men att den upphävs om staten brister i sin skyldighet att hjälpa att tillhandahålla verktyg?

Har en person alltid rätt att agera efter egenintresse?

Om man pratar om att en fattig skulle välja bidrag från staten istället för ta ett dåligt betalt jobb så är det inte tillräckligt att ett dåligt jobb medför låg status eftersom bidrag också för med sig det. Däremot om jobbet är så dåligt betalt att det inte går att överleva på,

Är det faktum att vissa "able-bodied" personer misslyckas med att vara självförsörjande, i sig, ett bevis på att en sådan skyldighet inte finns (att det är fel att acceptera en medborgerlig skyldighet som inte alla kan uppfylla)?

Linnea Andersson

Kap. 38: Okin, "Mistresses of their own Destiny": Group Rights, Gender, and Realistic Rights of Exit"

Enligt liberala teorier om grupprättigheter, så måste grupprättigheter, om de grundas på liberala premisser, försäkra den s.k. "rätten att lämna". Denna "rätten att lämna" kan inte bara grunda sig på att individer har den formella friheten att göra så, utan att den friheten måste vara *substantiell*, d.v.s. att det finns en *realistisk möjlighet*, en *förmåga*, att lämna.

När gruppmedlemmar således kan lämna sin grupp, är de fria att välja det liv de vill leva – en grundläggande förutsättning i ett liberalt samhälle. De kan också visa missnöje och påverka sin grupp i en mer liberal riktning genom att hota att lämna eller faktiskt lämna, vilket ger de enskilda medlemmarna makt och inflytande i gruppen.

Okin menar dels att empiriska sakförhållanden leder oss till slutsatsen att väldigt många kvinnor inte har denna förmåga att lämna: denna rätt att lämna begränsas av olika kulturella och religiösa seder.

Hon menar också att en faktisk förmåga att lämna inte är tillräcklig, utan att dess betydelse har överdrivits: den är inte den mest tillfredställande lösningen vid förtryck, eftersom den (1) inte hjälper kvinnor eller andra grupper som är rotade i sina kulturer (men vill välja bort de förtryckande delarna), och (2) inte är tillräcklig för att garantera rättvist inflytande i gruppen.

Frågor till seminariet:

- Är en substantiell rätt att lämna, en förmåga att lämna, otillräcklig? (problemet: inget "riktigt" val när valalternativen suger)
- Borde det (för att råda bot på problemet med sugiga val) försäkras att alla medlemmar inom en grupp har möjlighet till lika inflytande? Elimineras problemet med sugiga val nödvändigtvis då? Finns det något annat sätt att råda bot på problemet?
- Måste därmed ett *jämlikt* samhälle garantera att alla sina medborgare (som är gruppmedlemmar) har möjlighet till lika inflytande inom sina respektive grupper? Måste ett *liberalt* samhälle göra det? (Menar ett liberalt samhälle att vara jämlikt i det

avseendet? Och kan ett liberalt samhälle rättfärdiga ett eventuellt ingripande ifrån staten för att garantera jämlikheten i vissa grupper?)

- Är det rimligt att neka grupper särskilda rättigheter pga. att de har kulturella patriarkala strukturer som begränsar kvinnors möjlighet till lika inflytande (inom gruppen), trots att samhället i helhet också har det?
- Träffar inte Okins kritik om att ”rätten att lämna” inte är tillräcklig, alla möjliga delar av samhället (t.ex. familjer, mindre samhällen, församlingar), och har det några konsekvenser?